

בש"פ 9052/20 - אורי מדינה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9052/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר:

אורי מדינה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטה שניתנה ביום 26.11.2020 על ידי בית
המשפט המחוזי באר שבע (השופט י' עדן) במ"ת
28529-08-20

בשם העורר:

עו"ד חן בן חיים

בשם המשיבה:

עו"ד עינת גדעוני

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע (השופט י' עדן) אשר ניתנה ביום 26.11.2020 במ"ת 28529-08-20 (במסגרת התיק העיקרי ת"פ 28571-08-20) ואשר דחתה את בקשת העורר לעיון חוזר בתנאים מגבילים לשחרורו מן המעצר. מדובר בבקשה להקלה בתנאי שחרורו של העורר למעצר בית: הלה ביקש לאפשר לו לעבוד במפעל אביו, הנמצא במרחק של כ-2 ק"מ מביתו, תחת פיקוחו של אביו.

2. בית משפט קמא דחה בקשה זו מהטעם הבא: הבקשה הוגשה כחודשיים ימים בלבד ממועד ההחלטה שהורתה של שחרור העורר למעצר בית. מדובר אפוא בפרק זמן קצר מדי לעיון חוזר, שאינו מקיים את הדרישה לחלוף

"זמניכרמעמתתןהחלטה" אשר נקבעה בסעיף 52(א) לחוק המעצרים.

3. בקשת העורר ממילא לא הצביעה על שום נסיבות חדשות, כמשמען באותו סעיף.

4. בנסיבות אלו, ברי הוא כי בהחלטתו של בית משפט קמא לדחות את בקשת העורר על הסף לא נפל כל פגם. יתירה מכך: החלטה זו נכונה לחלוטין, ולא אוכל לשנותה.

5. העורר ביקש לשוות לבקשתו אופי טכני באמרו כי עבודתו בסמוך לבית אינה משנה מהותית את תנאיו של מעצר הבית בו הוא נתון, אך הדברים אינם כך. מעצר הבית בו נתון העורר נועד להגביל את חופש התנועה שלו לדל"ת אמותיו של הבית. יציאה לעבודה – גם כשמקום העבודה קרוב לאותו בית – מסירה הגבלה כאמור. מדובר אפוא בבקשת הקלה מהותית, ששעתה טרם הגיעה.

6. לצד האמור לעיל, ברצוני להוסיף ולהעיר כי בחלוף תקופה ממושכת יותר ניתן יהיה לשקול את האפשרות להתיר לעורר לעבוד בשעות היום במפעל של אביו.

7. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ' בטבת התשפ"א (4.1.2021).

ש ו פ ט